



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3973/2019
03.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Весне Субић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Радосав Чокић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Живота Вашчић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1708/19 од 16.05.2019. године, на седници одржаној 03.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1708/19 од 16.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1708/19 од 16.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју П 265/2015 од 28.11.2018. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да је тужени супротно судском поравнању П 441/04 од 08.06.2014. године, закљученим са мајком странака, извршио упис права својине у јавну књигу катастар непокретности Нови Бечеј, некретнине уписане у ЛН КО ... бр. ..., парц.бр. ..., без претходног испуњења услова из наведеног поравнања, да је тужилца у природи у поседу породичне стамбене зграде, у ул. ... бр. .. и дела парцеле који је у ширини до новоизграђеног објекта туженог као и у дубини парцеле до новоизграђеног објекта туженог и да суд туженог обавезе да у року од 30 дана спроведе све потребне радње на легализацији својих објеката, одвајању инсталација од објеката тужилце како би се могла извршити евентуална физичка деоба-стажирање и тиме деоба имовинске заједнице странака. Обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове поступка у износу од 107.400,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1708/19 од 16.05.2019. године, ставом првим изреке, жалба тужилце је одбијена, а жалба туженог делимично усвојена, па је решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди преиначено тако што је обавезана тужилца да туженом накнади трошкове поступка и то поред досуђеног износа од 107.400,00 динара и износ од 9.000,00 динара, укупно 116.400,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, док је

у преосталом непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиле не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 10.06.2015. године, вредност предмета спора означена у тужби је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић